

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRĂREA Nr. 303
din 03.06.2009

Dosar nr: 49/2008

Petiția nr: 1578 din data de 22.01.2008

Petent: M E D și C I N

Obiect: Neacordarea primelor de sărbători și acordarea unor calificative nesatisfăcătoare în cadrul evaluărilor periodice.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. M E D și C I N , cu domiciliu în '

I. 2. Denumire și sediu reclamat

2. Inspectoratul de Poliție Dolj, Detașamentul Poliției pentru Intervenții Rapide, cu sediul în loc Craiova, str. Vultur, nr. 9, cod 1100, județ Dolj

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. 1578 din data de 22.01.2008, formulată de către petenți, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 6750/25.03.2008 și 6751/25.03.2008, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 24.04.2008 s-au prezentat doar petenții.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

În memoriul său, înregistrat cu nr. 1578 din data de 22.01.2008, petenții sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că, în luna decembrie 2007, nu li s-au acordat prime de sărbători, așa cum le-au fost acordate celorlalți luptători, petenții considerând ca motiv al acestei diferențieri, faptul că domnul C I N era vicepreședinte al sindicatului Pro Lex. De asemenea, petenții arată că, în cadrul evaluărilor periodice, au obținut pe nedrept calificativul de „Nesatisfăcător”, considerând că acuzațiile aduse împotriva lor sunt nefondate.

Susținerea Inspectoratului de Poliție Dolj

Prin adresa cu nr. 3302/26.02.2008, IPJ Dolj a susținut că în conformitate cu prevederile O.G. nr. 38/2008 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, în luna

decembrie 2007 s-au acordat polițiștilor recompense materiale constând în premii bănești și nu „prime de sărbători”. Reclamatul susține că, în conformitate cu Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului, „recompensele nu constituie un drept al polițiștilor, acordarea acestora fiind atributul exclusiv al șefilor care au competențe în domeniu”. În ceea ce îl privește pe petentul C I N , managerii detașamentului din care face parte au apreciat în mod obiectiv, echitabil și principal că acesta nu îndeplinea în mod cumulativ criteriile impuse pentru acordarea primei în bani din luna decembrie 2007, neformulând astfel propunerea de primire a subordonatului în cauză. De asemenea, în ceea ce privește evaluarea petenților, reclamatul susține că activitatea de evaluare a celor doi polițiști s-a desfășurat în conformitate cu prevederile Ordinului M.A.I. nr. 300/21.06.2004 privind activitatea de management resurse umane în unitățile M.A.I. În adresă se precizează că petenții au depus contestație cu privire la calificativele obținute, contestație în urma căreia calificativele obținute inițial au fost menținute.

De asemenea, reclamatul a susținut că presupusele forme de discriminare invocate în petiție ca fiind îndreptate împotriva polițistului C I N nu sunt reclamate în nume personal de către acesta, conform art. 20 alin. 1 și 3 din O.G. 137/2000.

Prin adresa cu nr. 4854/26.03.2008, Cms. C D – Șef Detașament și Cms. N C – Adjunct șef detașament în cadrul Detașamentului Poliției pentru Intervenții Rapide – Dolj au susținut că plângerea este formulată de M E D în nume propriu dar și în numele lui A.P. C I N deși nu rezultă faptul că aceștia ar constitui un grup sau o categorie defavorizată conform O.G. 137/2000. De asemenea, aceștia susțin ca petentul nu a specificat niciun criteriu conform art. 2 din O.G. 137/2000, care să stea la baza discriminării la care face referire în petiție. În ceea ce privește activitatea de evaluare a petenților, reclamații susțin că nu există discriminare deoarece petenților li s-au aplicat aceleași criterii de evaluare ca și celorlalți membri ai detașamentului, angajatorul fiind obligat să ofere egalitate de șanse dar nu poate fi obligat să acorde un punctaj egal indiferent de comportamentul salariatului și să recompenseze identic. De asemenea, în adresă se precizează că nemulțumirile petentului au fost deja analizate în cadrul Inspectoratului de către Comisia de specialitate.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenții sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la faptul că, în luna decembrie 2007, nu li s-au acordat primele de sărbători cuvenite și că, în cadrul evaluărilor, li s-au acordat calificative nesatisfăcătoare.

În drept, Colegiul Director ia act de adresa cu nr. 3302/26.02.2008 prin care reclamatul a ridicat excepția lipsei calității procesuale a petentului C I N și o admite, având în vedere faptul că domnul C I N nu și-a însușit petiția, nesemnând-o.

În ceea ce privește petiția domnului M E D , analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.
- b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare. În situația de față, Colegiul Director consideră că nu există o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de petentul M E D și faptele descrise de acesta în petiția sa.
- c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege. În acest caz, Colegiul Director reține că primele la care face referire petentul nu constituie un drept al acestuia, acordarea acestor recompense fiind un atribut exclusiv al șefilor care au competențe în domeniu.
- d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare. În acest sens, Colegiul reține că, în conformitate cu răspunsurile formulate de către reclamant, la acordarea de recompense sau la formularea de propuneri în acest sens, se au în vedere, printre alte criterii, vizând activitatea profesională, și comportamentul exemplar al polițistului, efectul motivator pe care recompensarea îl poate produce asupra celorlalți polițiști și posibilitatea ca recompensa acordată să determine eficientizarea activității polițistului.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea petentului și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate nu se confirmă și nu constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi**, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admite excepția calității procesuale a petentului C I N
2. faptele prezentate de către petentul Măceșanu E D nu constituie acte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
3. o copie a hotărârii se va trimite părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicată și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

